

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Bîcov Vitalie XXXXX născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 17.04.2018-06.07.2018

instanța de apel: 17.08.2018-14.11.2018

instanța de recurs: 17.09.2019-22.01.2020

A C O N S T A T A T:

1 Prin sentința Judecătorei Hîncești, (sediul Ialoveni) din 06 iulie 2018, Bîcov Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din data pronunțării sentinței cu includerea în acesta a perioadei aflării inculpatului Bîcov Vitalie în stare de arest preventiv și arest la domiciliu, de la 15 martie 2018 până la 06 iulie 2018.

A fost dispusă încasarea de la Bîcov Vitalie în beneficiul statului a sumei de 896 (opt sute nouăzeci și șase) lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor în prezenta cauză.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În motivarea sentinței prima instanță a constatat că: Bîcov Vitalie, la data de XXXXX, în jurul orei 20:30, având scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, dându-și seama că fapta sa urma să fie comisă în loc public și să ajungă la cunoștința publicului, în timp ce se afla la terasa magazinului Î.I. „XXXXX”, situat în sat. XXXXX, XXXXX, care reprezintă un loc public, sub pretext că XXXXX nu a dorit să-i dea lui Bîcov Vitalie mai multe țigări, ultimul, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând obrăznicie sporită, spontan i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în față victimei XXXXX la care, ultimul a încercat să fugă,

însă a fost oprit și ținut de către Bîcov Vitalie, care a continuat să-i aplice victimei XXXXX, lovituri cu pumnul peste diferite părți ale corpului.

În continuare, Bîcov Vitalie continuându-și acțiunile sale ilegale, manifestând superioritate și atribuindu-și pretinsul drept de stăpânire asupra victimei XXXXX, în timp ce ultimul a început să fugă și să ceară ajutor pentru a scăpa de agresiune fizică, Bîcov Vitalie l-a ajuns din urmă pe XXXXX și forțat l-a dus pe XXXXX la terasa magazinului nominalizat, unde a continuat să-i aplice lovituri cu pumnii peste corp, apoi Bîcov Vitalie l-a doborât la pământ pe XXXXX și i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste tot corpul.

În acest timp, victima XXXXX s-a ridicat și a încercat să fugă, Bîcov Vitalie, i-a aplicat victimei XXXXX o lovitură cu o sticlă în regiunea capului, fapt ce a provocat pierderea cunoștinței de către ultimul.

Apoi, după ce victima XXXXX și-a revenit din inconștiență, Bîcov Vitalie, iarăși a continuat să-i aplice victimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste corpul, inclusiv peste cap și piept, cauzându-i în așa mod leziuni corporale ușoare dureri fizice - acțiuni ilegale ale lui Bîcov Vitalie, care au încetat, numai după ce victima XXXXX a reușit să fugă și să se adăpostească la domiciliul său.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX, la XXXXX au fost depistate: fractura osului zigomatic pe stânga rară deplasare, echimoză cu edem a țesuturilor moi și excoriație la nivelul feței, hemoragie de focar în segmentul lateral al sclerei ochiului stâng, echimoze nivelul mucoasei buzei superioare și inferioare, excoriații la nivelul gâtului, echimoze la nivelul cutiei toracice pe stânga, echimoze și nivelul membrelor superioare, care au fost cauzate în rezultatul a traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate. Aceste leziuni corporale au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu au fost calificate ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile inculpatului Bîcov Vitalie au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Caracuian Victoria în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare.

3.1. În motivarea apelului, partea apărării a menționat că:

- în cadrul audierii părții vătămate, XXXXX, s-a observat, că declarațiile acesteia, date în cadrul ședinței de judecată, în mare parte nu coincid și nu sunt în coroborare cu probele administrate la faza de urmărire penală;

- declarațiile părții vătămate sunt contrazise și de declarațiile martorului XXXXX;

- partea vătămată a menționat că fratele lui Bîcov Vitalie a fost la el și a încercat să-i dea bani pentru a-și retrace plângerea. Banii care i-au fost dați lui

XXXXX, în sumă de 2000 (două mii) lei, au fost pentru tratament, bani pe care XXXXX i-a acceptat, i-a luat și i-a folosit în scopuri personale;

- partea vătămată în cadrul audierii sale în ședința de judecată a menționat că dorește ca lui Bîcov Vitalie să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate;

- Bîcov Vitalie în ședința de judecată și-a recunoscut parțial vinovăția și a declarat că se căiește sincer și îi pare foarte rău de cele întâmplate, doar că nu l-a lovit pe XXXXX cu sticla în cap și tot conflictul a început din motiv că a încercat să-l apere pe prietenul său, martorul XXXXX;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, apelul avocatului Caracuian Victoria în interesele inculpatului Bîcov Vitalie, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și a ajuns la concluzia că, inculpatul Bîcov Vitalie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vina inculpatului Bîcov Vitalie prin următoarele probe pe care le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente, utile, veridice și care coroborează între ele, și anume: declarațiile părții vătămate XXXXX(f. d. 167-170 vol. 1); declarațiile martorilor XXXXX Grigore (f. d. 171 vol. 1), Gurău Anatoli (f. d. 172 vol. 1), XXXXX Vladimir (f. d. 187-188 vol. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din XXXXX (f. d. 8 vol. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.03.2018 și planșele fotografice anexe (f. d. 18 vol. 1); procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.03.2018 și planșele fotografice anexe (f. d. 21 vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX (f. d. 54 vol. 1).

Instanța de apel a ajuns la concluzia că în cadrul cercetării judecătorești prima instanță a stabilit cu respectarea legislației faptul că inculpatul Bîcov Vitalie a comis fapta incriminată în circumstanțele reținute, iar argumentele apelantului cu privire la ilegalitatea sentinței nu au careva suport, fiind respinse ca fiind neîntemeiate de către instanța de apel, care a indicat că, în speță, infracțiunea s-a consumat din momentul în care inculpatul, Bîcov Vitalie, a încălcat ordinea publică și manifestând obrăznicie sporită, i-a aplicat spontan mai multe lovituri cu pumnii în față victimei XXXXX la care, ultimul a încercat să fugă, însă a fost oprit și ținut de către Bîcov Vitalie, care a continuat să-i aplice victimei XXXXX, lovituri cu pumnul peste diferite părți ale corpului, ulterior i-a aplicat victimei XXXXX o lovitură cu o sticlă în regiunea capului, fapt ce a provocat pierderea cunoștinței de către ultimul, astfel fiind constatată săvârșirea unor acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Totodată, instanța de apel a menționat că aplicarea sau intenția de a aplica arma de foc, cuțite, boxe sau diferite arme albe, precum și alte obiecte,

inclusiv cele special adaptate pentru vătămarea integrității corporale la săvârșirea actelor de huliganism, constituie temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin. (3) art. 287 Cod penal, nu numai în acele cazuri în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează sau intenționează să cauzeze vătămări corporale, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.

Instanța de apel, respingând argumentele apelantului, a menționat că sentința este argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, instanța de apel considerând că prima instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate la respectivele alegeri.

De asemenea instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, precum și de faptul că infracțiunea săvârșită este gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, recunoașterea parțială a vinei, precum și de informațiile din cazierul contravențional (f. d. 65-66) potrivit căruia în perioada 2016-2018 inculpatul a comis 7 contravenții prevăzute de art. 354 Cod contravențional „*Huliganism nu prea grav*”, precum și alte contravenții cum sunt „*Injuria*”, „*Tulburarea liniștii*”.

Astfel, instanța de apel a considerat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei prima instanță a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, fiind corect aplicată pedeapsă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Bîcov Vitalie, depus în termen, la 11 ianuarie 2019, prin care, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate și cu respingerea acțiunii civile.

5.1. În motivarea recursului, partea apărării menționează că:

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost demonstrată și anume faptul aplicării de către inculpatul Bîcov Vitalie părții vătămăte, a loviturii cu un obiect destinat pentru cauzarea leziunilor corporale, sentința de condamnare fiind bazată doar pe presupuneri, fapt inadmisibil prin prisma prevederilor art. 6 Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului;

- probele administrate în speță au fost eronat apreciate de către instanțele de fond, deoarece acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului în fapta incriminată;

- neîntemeiat s-a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în contul statutului;

- inculpatul Bîcov Vitalie a fost reținut în prezenta cauză penală la data de 15.03.2018, fiindu-i aplicată măsura preventivă- arestul preventiv și până în prezent este deținut în P-13 Chișinău, în condiții inumane și degradante, motiv din care starea sănătății s-a înrăutățit, fapt care se demonstrează prin extrasul din fișa medicală anexată la prezentul recurs, fiind încălcate și prevederile art. 3 Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, fapt ignorant de instanțele inferioare.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului declarat, avocatul invocă în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent și anume pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul

părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Colegiul penal de asemenea constată, că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7.2. Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de recurent prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal menționează următoarele.

Potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată, că inculpatul Bîcov Vitalie a fost pus sub învinuire și ulterior recunoscut vinovat și condamnat de către instanțele de fond în baza prevederilor art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Colegiul penal reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanțele de fond stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și au ajuns în mod întemeiat și corect la concluzia că inculpatul Bîcov Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că judecând apelul părții apărării, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia expusă la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări ale drepturilor și inculpatului în speță nu au fost stabilite.

Mai mult decât atât, Colegiul penal reiterează cele expuse supra, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 5.1. din prezenta decizie, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, în speță nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7.3. Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Bîcov Vitalie în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul penal conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

7.4. Cu referire la argumentele recurentului privind dezacordul cu dispunerea încasării cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, Colegiul penal le respinge prin prisma prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, or, acest dezacord nu a fost manifestat la depunerea apelului.

În ce privește solicitările recurentului privind constatarea încălcării prevederilor art. 3 Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, în rezultatul aflării inculpatului Bîcov Vitalie în stare de arest în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, din 15 martie 2018 și până în prezent, Colegiul penal respinge respectiva solicitare ca fiind inadmisibilă de drept, întrucât ține de competența instanțelor cu atribuții de a judeca fondul cauzei.

Mai mult, însăși din extrasul anexat la recurs de către partea apărării se atestă faptul că Bîcov Vitalie s-a aflat și în Penitenciarul nr. 16, iar la moment nu a fost prezentat nici un raport de către administrațiile penitenciarelor în care s-a aflat Bîcov Vitalie, cu referire la termenul și condițiile detenției, chestiune care în esență poate fi soluționată în ordinea prevăzută de capitolul VI a Codului de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și

întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui Bîcov Vitalie XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 martie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor